

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การศึกษาโครงสร้างการบริโภคของครัวเรือน
ในอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นายนัทพงษ์ มุทุมม

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.ดร.วินัส ฤชัย

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รศ.วัชรวิ พฤทธิกันนัท

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริโภคของครัวเรือนของแต่ละตำบลในอำเภอแม่แจ่มจังหวัดเชียงใหม่ และ 2) เพื่อประมาณสมการการบริโภคของครัวเรือนในแต่ละตำบลของอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้จากการสำรวจ จำนวน 400 ครัวเรือน ส่วนการประมาณสมการการบริโภคของครัวเรือนของแต่ละตำบลในอำเภอแม่แจ่ม สถิติที่ใช้ในการศึกษา คือ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Mutiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาโครงสร้างการบริโภคของครัวเรือนในอำเภอแม่แจ่ม พบว่ามีค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคต่อครัวเรือนเฉลี่ยเท่ากับ 53,478.47 บาทต่อปี โดยมีค่าใช้จ่ายหมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.03 รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 14.67 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 9.71 เมื่อพิจารณาโครงสร้างการบริโภคของครัวเรือนแต่ละตำบลในอำเภอแม่แจ่ม พบว่าตำบลช่างเคิ่ง มีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากที่สุดเท่ากับ 82,530.62 บาท รองลงมาคือ ตำบลท่าผา และ ตำบลกองแขก เท่ากับ 72,009.09 บาท และ 70,118.43 บาท ตามลำดับ และ พบว่าแต่ละตำบลมีโครงสร้างการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในครัวเรือนเช่นเดียวกับ โครงสร้างการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในครัวเรือนของอำเภอแม่แจ่ม

ผลการศึกษาสมการการบริโภคของคว่ำเรือนในอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยด้านรายได้ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยฟุ้งเฟ้อ และ เขตที่อยู่อาศัยของคว่ำเรือน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สถานภาพสมรสของหัวหน้าครัวเรือน และ ความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยของคว่ำเรือน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาสมการการบริโภคของคว่ำเรือนแต่ละตำบลในอำเภอแม่แจ่ม พบว่าปัจจัยรายได้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ยกเว้น ตำบลแม่่นาจร พบว่าปัจจัยรายได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Study of Household Consumption Structure in
Maechaem District, Chiang Mai Province

Author Mr. Natthapong Mutumon

Degree Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Venus Rauechai Advisor

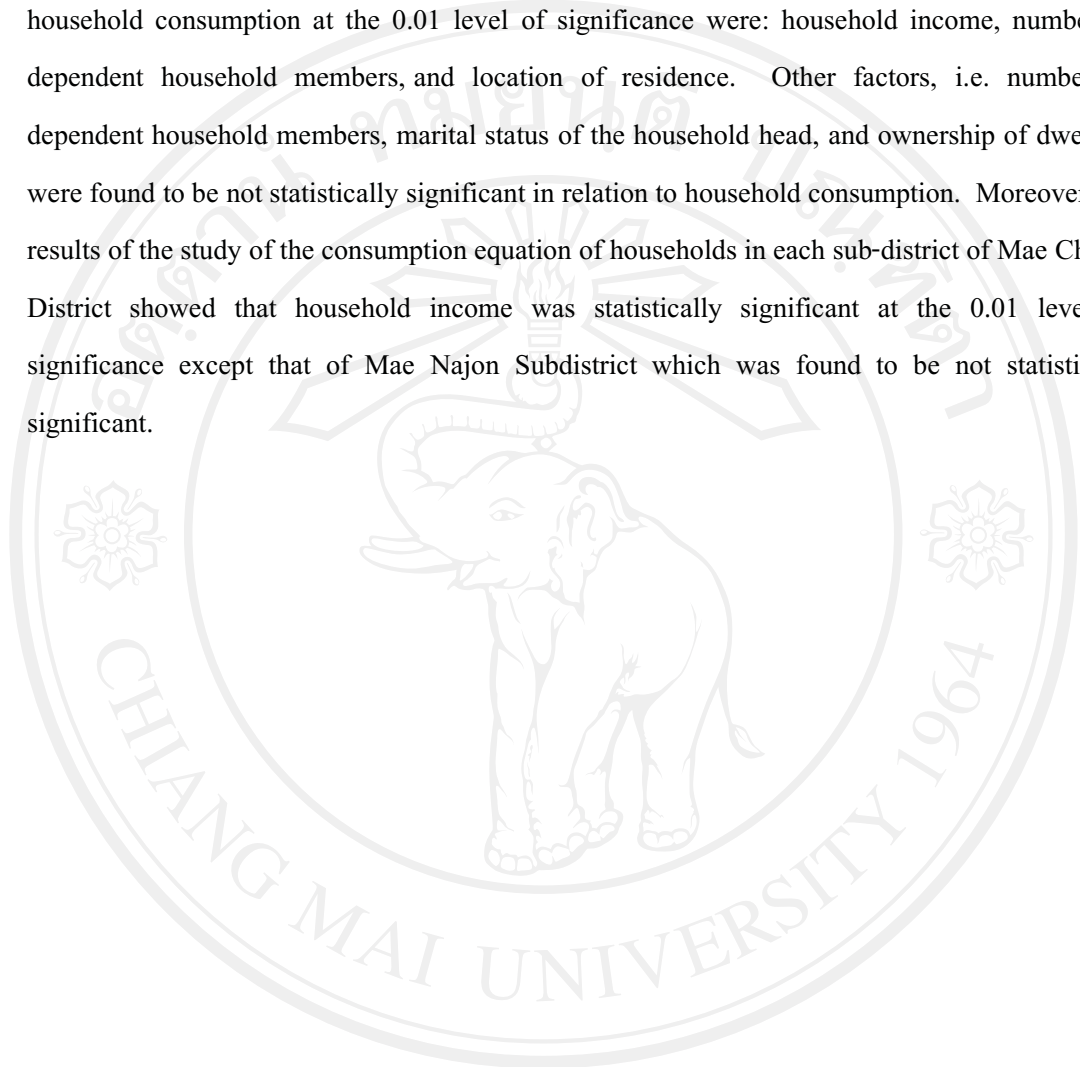
Assoc. Watcharee Prueksikanont Co-advisor

ABSTRACT

This study has two objectives: 1) to study the structure of household consumption in each sub-district of Mae Chaem District, Chiang Mai Province; 2) to estimate the consumption equation of households in each sub-district of Mae Chaem District, Chiang Mai Province. Primary data on consumption expenditure of 400 households were used. For the estimation of the consumption equation, Multiple Regression Analysis was used.

The results of the study on the structural pattern of household consumption in each sub-district of Mae Chaem District, Chiang Mai Province showed that household expenditure on consumption was averaged at 53,478.47 baht per year. Of this amount, households spent most on food and non-alcoholic beverages accounting for 40.03%. Expenditure on transportation stood at 14.67% and that on housing stood at 9.71%. In consideration of the structure of household consumption in each sub-district of Mae Chaem District, it was found that Chang Koeng Sub-district exhibited the highest expenditure on consumption, standing at 82,530.62 baht. Next in ranking were Ta Pa Sub-district and Kong Kaeg Sub-district with their expenditure standing at 72,009.90 baht and 70,118.43 baht respectively. It was also found that each sub-district had the structural pattern of household consumption similar to that of Mae Chaem District.

On the study of the consumption equation of households in each sub-district of Mae Chaem District, Chiang Mai Province, factors which were found to be statistically related to household consumption at the 0.01 level of significance were: household income, number of dependent household members, and location of residence. Other factors, i.e. number of dependent household members, marital status of the household head, and ownership of dwelling were found to be not statistically significant in relation to household consumption. Moreover, the results of the study of the consumption equation of households in each sub-district of Mae Chaem District showed that household income was statistically significant at the 0.01 level of significance except that of Mae Najon Subdistrict which was found to be not statistically significant.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved